اخبار

در جلسه کمیته بهره‌وری وزارت اقتصاد مطرح شد

مهر تأیید وزیر اقتصاد بر برنامه تحولی سازمان امور مالیاتی

سیدعلی مدنی‌زاده وزیر اقتصاد در دومین جلسه کمیته بهره‌وری دستگاه‌های تابعه وزارت متبوع، با تقدیر از رئیس سازمان امور مالیاتی کل کشور و خانواده نظام مالیاتی برای کسب مقام برتر در بین دستگاه‌های تابعه وزارت اقتصاد و اقدامات شگرف تحولی این سازمان در دو سال اخیر، از دکتر سبحانیان خواست که مهم‌ترین ابرپروژه وزارت اقتصاد یعنی هوشمندسازی و استقرار نظام نوین مالیاتی را در سه سال آینده به نتیجه برساند.

در این جلسه وزیر اقتصاد با بیان اینکه امتیاز بالای امسال سازمان امور مالیاتی کشور در کسب رتبه اول بهره‌وری به سبب حرکت به سمت هوشمندسازی نظام مالیاتی است، گفت: «همه کشور باید قدردان زحمات همکاران مالیاتی باشند، چون درآمد بودجه دولت وابستگی شدیدی به درآمدهای مالیاتی که شما عزیزان با تلاش و درایت وصول می‌کنید، دارد. بدون تلاش کارکنان نظام مالیاتی معلوم نبود وضعیت اداره کشور به چه صورتی بود.»

مدنی‌زاده در ادامه سخنان خود با تأکید بر این نکته که برای هر دستگاه تابعه، یک برنامه سه‌ساله تدوین شده و مجموعه‌ای از پروژه‌ها به آنها اختصاص یافته است گفت: «از مجموع حدود ۱۵۰ پروژه تعریف‌شده، شش پروژه را به‌عنوان «مگاپروژه» انتخاب کرده‌ایم که یکی از مهم‌ترین آن‌ها، طرح استقرار نظام نوین مالیاتی و هوشمندسازی است. از رئیس کل سازمان امور مالیاتی می‌خواهم این پروژه را با اولویت اول در دستور کار قرار دهند تا در پایان این دوره سه‌ساله، با مدیریت ایشان شاهد تحقق اهداف توسعه، رشد و کارآمدی و هوشمندسازی نظام مالیاتی کشور باشیم.»

وزیر اقتصاد در ادامه با تأکید بر تحقق این ابرپروژه وزارت اقتصاد که اجرای آن بر عهده سازمان امور مالیاتی کل کشور است، گفت: «عملکرد مدیریتی، توانمندی علمی، برنامه‌ریزی دقیق، روحیه تحول‌گرایی، نوآوری و ایده‌پردازی دکتر سبحانیان و همکاران ایشان، شایسته تبریک و تقدیر است و امیدوارم این مسیر با قدرت، اهتمام و تلاش‌های جسورانه‌تر ایشان و تیمشان ادامه یابد تا سازمان امور مالیاتی بتواند نقش مؤثر خود را در تحقق نظام مالیاتی هوشمند و عادلانه کشور بیش از پیش ایفا کند.»

مدنی‌زاده در ادامه سخنان خود درباره اهمیت بهره‌وری گفت: «اصل بهره‌وری به کارکرد و خروجی نیروی انسانی همراه با آموزش و قرار گرفتن در محیط مطلوب فراهم می‌شود و جا دارد سازمان امور مالیاتی کشور که پیشتر نیز در این زمینه اقدامات قابل قبولی انجام داده است، در ادامه نیز اقدامات مؤثری را در حوزه تکنولوژی و فناوری انجام دهد.»

وزیر اقتصاد در پایان سخنان خود با خسته نباشید نسبت به تلاش‌های خانواده نظام مالیاتی کل کشور گفت: «سرمایه انسانی ما از قرار گرفتن در جایگاه مناسب خود و قرار گرفتن در محیطی که رضایت شغلی داشته باشد، می‌تواند بیشترین بهره‌وری را محقق کند. امیدوارم این بحث رضایت شغلی حداکثری به همت رئیس کل سازمان در نظام مالیاتی اتفاق افتد.»

جلسات ایران و FATF ادامه دارد

گروه ویژه اقدام مالی اف‌ای‌تی‌اف در جلسه اخیر خود، مصوبه ایران برای پیوستن به کنوانسیون پالرمو را نپذیرفت. در سپتامبر ۲۰۲۵، ایران به اف ای تی اف گزارشی درباره تصویب کنوانسیون سازمان ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی (پالرمو) ارائه کرد. درحالی که FATF این گزارش و تعامل ایران را ثبت کرده، در عین حال ارزیابی می‌کند که حق تحفظ‌های ایران نسبت به پالرمو «بیش از حد گسترده است و انطباق داخلی ایران با پالرمو مطابق با استانداردهای این گروه نیست.» هادی خانی دبیر شورای عالی پیشگیری و مقابله با پولشویی و تأمین مالی تروریسم با اشاره به بررسی موضوع ایران در اجلاس اخیر FATF عنوان کرد: «در این اجلاس در خصوص شروط ایران روی این کنوانسیون، به غیر از یک شرط که نیاز به بررسی‌های حقوقی بیشتری داشت، در خصوص سایر شروط مستندات ما مبنی بر قوی‌تر بودن قوانین داخلی در مقایسه با پالرمو به FATF ارائه و پذیرفته شد و جلسات کارشناسی فی‌مابین ادامه خواهد داشت.» خانی در گزارش نتایج حضور خود در اجلاس اصلی FATF با تأکید بر استقبال این نهاد از تعاملات جدید ایران اعلام کرد: «FATF در برنامه اقدام ایران روی دو محور «اصلاح قوانین و مقررات مرتبط با استانداردهای جهانی» و «اثبات اجرایی بودن آنها در کشور» متمرکز است.» رئیس مرکز اطلاعات مالی اظهار کرد: «ایران با تصویب پالرمو و CFT گام اول را برداشته است مباحث ما با FATF در مسیر اثبات اجرایی بودن آنها تعریف و پیگیری می‌شود.»

وی تصریح کرد: «اصولاً تصویب پالرمو به عنوان یک بند از ۴۱ بند برنامه اقدام برابر با خروج از لیست سیاه نیست و تعاملات کشور برای حل چالش‌های چند ساله با FATF به تازگی شروع شده و روز به روز نیز گسترش خواهد یافت.»

این مقام مسئول درباره موضوع حق شرط‌های معاهده پالرمو گفت: «به دلیل اینکه تصویب CFT بعد از زمان معین ارسال گزارش به FATF صورت پذیرفت، عملاً در اجلاس اخیر، صرفاً موضوع پالرمو مورد بحث بود و در خصوص شروط ایران روی این کنوانسیون، به غیر از یک شرط که نیاز به بررسی‌های حقوقی بیشتری داشت، در خصوص سایر شروط مستندات ما مبنی بر قوی‌تر بودن قوانین داخلی در مقایسه با پالرمو به FATF ارائه و پذیرفته شد و جلسات کارشناسی فی‌مابین ادامه خواهد داشت.»

عکس: ایران

«ایران» با بررسی اطلاعات رسمی سامانه جامع طرح‌های ملی به انتقادات پاسخ می‌دهد

روایت آماری از نهضت مسکن در دولت چهاردهم

در حدود یک‌سال فعالیت دولت چهاردهم، اتمام و تکمیل واحدهای حمایتی ۶۹ درصد رشد دارد

گزارش

سهیلا یادگاری
گروه اقتصادی

آمار «سامانه تم»، سامانه جامع ثبت اطلاعات طرح‌های حمایتی تأمین مسکن، نشان می‌دهد که نهضت ملی مسکن در دولت چهاردهم با سرعت بیشتری در حال پیشرفت است.

تأمین و آماده‌سازی زمین، اجرای پروژه‌ها، صدور پروانه‌های ساخت و مراحل دیگر ساخت مسکن (نهضت ملی مسکن)، از ابتدای شهریور ۱۴۰۳ (شروع به کار دولت چهاردهم) تا ۲۹ مهرماه امسال، روند افزایشی دارد. این سامانه در دولت قبل طراحی و اجرا شد تا اطلاعات مربوط به پروژه ساخت مسکن‌های حمایتی و برنامه نهضت ملی مسکن را ثبت و ارائه کند؛ این سامانه ابداع دولت چهاردهم نیست و آمارها از قبل در آن بارگذاری شده است. آمار این سامانه نشان می‌دهد روند ساخت مسکن حمایتی در دولت چهاردهم نسبت به قبل نه‌تنها متوقف نشده بلکه پروژه‌ها رو به رشد است و سرعت بیشتری گرفته است.

افزایش صدور پروانه ساخت

آمار سامانه تم نشان می‌دهد، در ابتدای دولت چهاردهم (اول شهریور ۱۴۰۳) و پس از ۶ سال از شروع طرح ملی مسکن (سال ۹۸) در مجموع ۲۱ هزار و ۳۰۹ واحد مسکن حمایتی به پایان رسیده و این عدد یک‌سال بعد (آخر مهر ۱۴۰۴) به ۶۹ هزار و ۶۶ واحد رسیده است. یعنی در حدود یک‌سال فعالیت دولت چهاردهم، اتمام و تکمیل واحدهای حمایتی ۶۹ درصد رشد دارد. در برخی انتقادها از اجرای برنامه ساخت مسکن حمایتی، به این آمار اشاره می‌شود که در یک‌سال اخیر فقط ۴۷ هزار و ۷۰۰ واحد مسکن حمایتی ساخته شده، این در حالی است که در چند سال اجرای این برنامه فقط ۲۱ هزار واحد ساخته شده است و رشد ساخت‌وساز در یک‌سال اخیر، در این انتقادها در نظر گرفته نمی‌شود.

براساس اطلاعات این سامانه، تعداد صدور پروانه ساختمانی در نهضت ملی مسکن که در ابتدای شهریور سال گذشته معادل ۴۹۱ هزار و ۵۲۲ فقره بود، در آخر مهر امسال به ۷۳۸ هزار و ۹۳۳ واحد افزایش یافته است. به عبارتی در دولت چهاردهم ۲۴۷ هزار و ۴۱۱ پروانه ساخت در مسکن حمایتی صادر شده که ۳۳٫۴ درصد بیشتر از ۳ سال قبل است.

> در ابتدای شهریور سال گذشته که تعداد صدور پروانه ساختمانی معادل ۴۹۱ هزار و ۵۲۲ فقره بود، در آخر مهر امسال به ۷۳۸ هزار و ۹۳۳ واحد افزایش یافته است. به عبارتی در دولت چهاردهم ۲۴۷ هزار و ۴۱۱ پروانه ساخت در مسکن حمایتی صادر شده که ۳۳٫۴ درصد بیشتر از ۳ سال قبل است

ساخت مسکن حمایتی (طرح نهضت ملی مسکن) در حال حاضر اولویت اجرای سیاست‌های دولت در بخش مسکن است. دولت بارها تأکید کرده تأمین مسکن برای دهک‌های پایین درآمدی را تسهیل می‌کند و برای اجرای آن تلاش خواهد کرد. در برنامه نهضت ملی مسکن ساخت واحدهای مسکونی برای متقاضیانی که در این طرح ثبت‌نام کرده‌اند در دستورکار قرار گرفته است. این طرح از سال ۱۳۹۸ با نام مسکن ملی و از سال ۱۴۰۰ با نام نهضت ملی مسکن، شروع شده اما همانگونه که آمار سامانه رسمی طرح‌های حمایتی مسکن نشان می‌دهد، پیشرفت طرح گند بوده که دلایل مختلفی از جمله تأمین منابع مالی، علت اصلی آن است. با این حال، در یک‌سال گذشته، ساخت‌وسازها رو به افزایش بوده است.

مشارکت متقاضیان

طبق آمار سامانه تم، در قانون جهش تولید مسکن در مجموع یک میلیون و ۹۳۵ هزار واحد (شامل طرح حمایتی روی اراضی ۹۹ ساله، خودمالک شهری، خودمالک روستایی، بافت فرسوده و مشارکتی) برای دریافت تسهیلات به بانک معرفی شده‌اند که یک میلیون و ۱۶۷ هزار واحد به انعقاد قرارداد رسیده است (۲۶۹ هزار و ۴۱۱ میلیارد تومان، مبلغ پرداختی بانک‌ها به این واحدهاست) و ۷۶۸ هزار واحد در صف انعقاد قرارداد با بانک‌ها برای دریافت تسهیلات قرار دارند. از این تعداد واحد که برای دریافت تسهیلات به بانک‌ها معرفی شده‌اند، ۹۱۳ هزار و ۴۶۰ واحد مربوط به طرح حمایتی یعنی ساخت‌وساز روی زمین‌های ۹۹ ساله است که دولت تأمین زمین آن را بر عهده دارد. از مجموع واحدهای حمایتی که به بانک‌ها معرفی شده‌اند تا کنون با ۵۰۲ هزار و ۵۵۶ واحد برای دریافت تسهیلات از بانک‌ها قرارداد انعقاد شده است و ۴۱۰ هزار و ۹۰۴ واحد مسکن حمایتی در صف انتظار برای دریافت تسهیلات قرار گرفته‌اند.

مجموع مبالغ هزینه‌شده در پروژه‌های حمایتی مسکن ۲۹۲ هزار و ۲۵۱ میلیارد تومان است که از این مبلغ، کل پرداختی بانک‌ها (تسهیلات) به واحدهای حمایتی برابر ۱۳۲ هزار و ۴۱۳ میلیارد تومان است. نکته جالب اینکه آورده متقاضیان و مشارکت آنها بیشتر از سهم تسهیلات و مشارکت بانک‌هاست. آمار سامانه تم نشان می‌دهد، متقاضیان واحدهای حمایتی ۱۵۹ هزار و ۸۳۸ میلیارد تومان نقدینگی برای ساخت واحدها پرداخت کرده‌اند. به این ترتیب سهم پرداختی متقاضیان برای ساخت واحدهای حمایتی به ۸۶٫۴ درصد در برابر ۵۵٫۹ درصد سهم پرداختی بانک‌ها رسیده است.

ساخت سایر واحدها

با وجود روند گند پرداخت تسهیلات بانکی که محور تأمین منابع مالی ساخت مسکن حمایتی است، دولت تلاش کرده تا ساخت‌وساز مسکن حمایتی تسهیل شود و آمارهای رسمی بیانگر افزایش سرعت ساخت‌وساز است. هدف دولت تأمین مسکن گروه‌های کم‌درآمد و عمدتاً متقاضیان دهک‌های یک تا ۴ است، همراه با این سیاست، برنامه‌های ساخت‌وساز حمایتی دیگر (غیر از ساخت در اراضی ۹۹ ساله) در سال گذشته اجرا شده است. بر اساس آمار دفتر اقتصاد مسکن وزارت راه و شهرسازی، در سال گذشته ۳۳ هزار واحد مسکن مهر تکمیل شده است. احداث ۳۴ هزار و ۸۰۰ واحد حمایتی برای نیروهای مسلح، ۵۵۴ واحد مددجویان تحت پوشش بهزیستی، ۴۰ هزار واحد مددجویان تحت پوشش کمیته امداد و ۴۰ هزار واحد مسکونی در شهرهای با جمعیت زیر ۲۵ هزار نفر که در مجموع ۱۴۲ هزار واحد می‌شود، با حمایت‌های دولت مانند پرداخت تسهیلات کم‌بهره، ساخته شده است. همچنین ساخت ۱۶۶ هزار واحد مسکن روستایی و نوسازی ۷۲ هزار واحد در بافت فرسوده، بخش دیگری از اقدامات دولت در یک‌سال گذشته در حوزه تولید مسکن حمایتی است. همچنین طبق آمار بانک مرکزی، علاوه بر ساخت‌وساز در قالب سیاست‌های تعیین‌شده، سال گذشته ۳۰۵ هزار واحد توسط بخش خصوصی ساخته شده است.

طبق برنامه هفتم توسعه، تا آخر این برنامه، باید ۵ میلیون واحد مسکن به روش‌های مختلف ساخته شود که یک میلیون واحد آن مسکن حمایتی برای اقشار کم‌برخوردار خواهد بود.

عملکرد دولت چهاردهم در پروژه‌های حمایتی روی اراضی اجاره ۹۹ ساله

شرح	از شروع طرح مسکن ملی در سال ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۳/۰۶/۰۱	عملکرد کل	عملکرد دولت چهاردهم	نسبت عملکرد دولت چهاردهم به کل (درصد)
تعداد واحد دارای پروانه ساختمانی	۴۹۱ هزار و ۵۵۲	۷۳۸ هزار و ۹۳۳	۲۴۷ هزار و ۴۱۱	۳۳٫۴۸
تعداد واحد شروع شده	۵۳۸ هزار و ۱۸۳	۶۵۶ هزار و ۵۳۶	۱۱۸ هزار و ۳۵۳	۱۸٫۰۳
تعداد واحد اتمام فونداسیون	۳۸۴ هزار و ۸۱۰	۵۱۸ هزار و ۴۹۰	۱۳۳ هزار و ۶۸۰	۲۵٫۷۸
تعداد واحد اتمام اسکلت و سقف	۱۹۱ هزار و ۹۳۲	۳۴۰ هزار و ۲۰۰	۱۴۸ هزار و ۲۶۸	۴۳٫۵۸
تعداد واحد اتمام سفت‌کاری	۷۷ هزار و ۳۹۳	۱۵۰ هزار و ۷۷۵	۷۳ هزار و ۳۸۲	۴۸٫۶۷
تعداد واحد اتمام نازک‌کاری	۳۸ هزار و ۱۴۸	۹۵ هزار و ۲۹	۵۶ هزار و ۸۸۱	۵۹٫۸۶
تعداد واحد اتمام کارهای پایانی	۲۱ هزار و ۳۰۹	۶۹ هزار و ۶۶	۴۷ هزار و ۷۵۷	۶۹٫۱۵

به بهانه طرح پیشنهادی انتقال دفاتر مرکزی شرکت‌های بزرگ به استان‌های اصلی فعالیت

تمرکززدایی به شرط پیوست‌های اساسی

یادداشت

علیرضا جلالی فراهانی
مدرس دانشگاه و کارشناس ارشد حوزه مدیریت

طرح پیشنهادی انتقال دفاتر مرکزی شرکت‌های بزرگ به استان‌های محل اصلی فعالیت اقتصادی‌شان، همراه با الزام به انجام خدمات بانکی و بیمه‌ای در همان استان، در مراحل بررسی کمیسیون‌های تخصصی مجلس شورای اسلامی قرار دارد. این طرح که از سال ۱۴۰۰ مطرح شده، در مرداد ۱۴۰۳ اعلام وصول شده و در دوره دوازدهم مجلس در مسیر تصویب است.

نماینده حوزه انتخابیه دشتی و تنگستان، جناب آقای زارعی این طرح را به عنوان راهکاری برای حل مشکلات استان‌هایی مانند بوشهر توصیف کرده؛ جایی که به‌رغم میزبانی صنایع عظیم نفت، گاز و پتروشیمی، نسبت منابع به مصارف بانکی در آن پایین است. آن‌طور که ادعا شده، هدف طرح، جلوگیری از ناترازی بانکی، افزایش سهم استان‌ها در گردش مالی و توسعه اقتصادی متوازن است. با این حال، به نظر می‌رسد این طرح با چالش‌های جدی روبه‌روست و بیم آن می‌رود که بدون اصلاحات اساسی، به جای حل مشکلات، مسائل جدیدی ایجاد کند.

در این یادداشت، تلاش خواهم کرد که به اختصار تمام، طرح را از ابعاد اقتصادی، اجتماعی، حقوقی و اجرایی، زیست‌محیطی و سیاسی-فرهنگی، مورد بررسی و نقد قرار دهم. هدف، آن است که با لحاظ کردن نقاط ضعف و قوت این طرح، دیدگاهی متوازن و غیرجانبدارانه ارائه شود.

از منظر اقتصادی، طرح می‌تواند به‌عنوان ابزاری برای تمرکززدایی پولی عمل کند و ناترازی‌های منطقه‌ای را کاهش دهد. مورد استان بوشهر، نمونه‌ای از این واقعیت است که بخشی از منابع بانکی این استان در خارج از استان تخصیص می‌یابد لذا در نگاه اول انتقال دفاتر می‌تواند گردش مالی محلی را افزایش دهد، اشتغال ایجاد کند و درآمدهای استانی (مانند مالیات بر گردش مالی) را بالا ببرد. این طرح می‌تواند به توسعه صنایع پایین‌دستی در استان‌های صنعتی کمک کند و وابستگی به تهران را کاهش دهد، که در بلندمدت به تعادل بودجه ملی منجر شود. با این حال، نقاط ضعف اقتصادی طرح قابل توجه است. دفاتر مرکزی شرکت‌های بزرگ مانند پتروشیمی‌ها اغلب در تهران قرار دارند و به این واسطه، دسترسی مناسبی به بازار سرمایه، بورس ،اوراق بهادار، خدمات مالی تخصصی و شبکه‌های بین‌المللی دارند. انتقال اجباری می‌تواند هزینه‌های عملیاتی آنها نظیر هزینه‌های اجاره، حمل‌ونقل کارکنان، استخدام متخصصان محلی و حتی آموزش نیروی کار را ۱۵ تا ۲۵ درصد افزایش دهد. این افزایش هزینه در نهایت به مصرف‌کننده منتقل می‌شود و تورم را تشدید می‌کند، به‌ویژه در شرایطی که اقتصاد ایران با تحریم‌ها و نوسانات ارزی دست و پنجه نرم می‌کند. علاوه بر این، ریسک فرار سرمایه جدی است؛ اگر استان‌های محروم مانند بوشهر زیرساخت‌های بانکی دیجیتال ضعیفی داشته باشند، شرکت‌ها ممکن است فعالیت را کاهش دهند یا به استان‌های همسایه (مانند هرمزگان) منتقل شوند، که ناترازی را بدتر می‌کند.

از دیدگاه اجتماعی، طرح علی‌الظاهر با اصل عدالت محوری همخوانی دارد و می‌تواند مهاجرت از استان‌های محروم به تهران را کاهش دهد. به عنوان مثال در بوشهر، با نرخ بیکاری ۱۰ تا ۱۲ درصد (بالاتر از میانگین کشوری)، استقرار دفاتر می‌تواند اشتغال مستقیم و غیرمستقیم را تحریک کند و دسترسی محلی به خدمات بیمه‌ای و بانکی را بهبود بخشد. همچنین، فرض شده که افزایش گردش مالی محلی می‌تواند به بهبود آموزش، بهداشت و زیرساخت‌های اجتماعی کمک و حس تعلق به استان را تقویت کند. اما نقاط ضعف اجتماعی طرح نیز پررنگ است. طرح می‌تواند نابرابری بین استان‌ها را افزایش دهد؛ استان‌های مرکزی مانند اصفهان یا مازندران که شرکت‌های کوچک‌تری دارند، کمتر سود می‌برند، در حالی که استان‌های مرزی مانند سیستان و بلوچستان با ضعف زیرساختی، ممکن است شرکت‌ها را دفع کنند. این امر شکاف اجتماعی را عمیق‌تر می‌کند و ممکن است به تنش منجر شود. علاوه بر این، تأثیر بر نیروی کار تهرانی جدی است؛ هزاران کارمند متخصص (اغلب با تحصیلات بالا) ممکن است بیکار شوند یا مجبور به مهاجرت شوند، که با بحران مسکن و هزینه‌های زندگی در استان‌های کوچک ناسازگار است. از منظر جنسیتی، زنان شاغل در دفاتر اداری (حدود ۳۰ درصد نیروی کار) بیشتر آسیب می‌بینند، زیرا استان‌های صنعتی مانند بوشهر نرخ اشتغال زنان پایین‌تری (کمتر از ۲۰ درصد) دارند و فرصت‌های برابر کمتری ارائه می‌دهند. در نهایت، بدون برنامه‌های حمایتی مانند صندوق‌های بیمه بیکاری یا آموزش محلی، طرح می‌تواند به جای عدالت، به نابرابری اجتماعی جدید منجر شود.

از بعد حقوقی و اجرایی، طرح بر پایه ماده ۱۰۵ قانون برنامه هفتم توسعه (مصوب ۱۴۰۲) بنا شده که انتقال دفاتر از تهران را الزامی می‌کند و می‌تواند با ابزارهای نظارتی مانند جریمه‌های بانکی، اجرا شود. با این حال، ابهامات حقوقی جدی در این زمینه وجود دارد. تعریف «محل اصلی فعالیت» برای شرکت‌های چنداستانه (مانند شرکت ملی نفت با فعالیت در بیش از ۱۰ استان) مبهم است و می‌تواند دعاوی حقوقی را افزایش دهد. چالش‌های اجرایی نیز پرشمارند؛ بانک مرکزی و بیمه مرکزی نیاز به ارتقای زیرساخت‌های استانی دارند اما بودجه فعلی برای تمرکززدایی، ناکافی است. علاوه بر این، کمبود نیروهای بومی استانی برای سطوح مدیریتی از یک‌سو و لزوم به‌کارگیری افراد مجرب در سطوح مدیریتی، در کوتاه‌مدت و میان‌مدت، پدیده مدیران پروازی را که خود از مشکلات نظام مدیریتی کشور است، تشدید می‌کند.

از منظر زیست‌محیطی، انتقال دفاتر می‌تواند نظارت محلی بر آلودگی صنایع را افزایش دهد. این رویکرد با اهداف برنامه هفتم توسعه برای پایداری همخوانی دارد. اما فشار بر منابع محلی جدی است؛ افزایش فعالیت اداری می‌تواند مصرف آب و انرژی را بالا ببرد.

از منظر سیاسی، طرح می‌تواند به تمرکززدایی قدرت کمک کند، اما واگذاری اختیارات بدون کنترل مرکزی، چالش‌برانگیز است. همچنین این طرح می‌تواند فرهنگ محلی را تقویت کند اما ممکن است ریسک محلی‌گرایی و تضعیف هویت ملی را با خود به همراه داشته باشد که این امر ممکن است به شکاف فرهنگی منجر شود.

در حسن نیت طراحان این طرح و دغدغه‌مندی آنان در خصوص ارتقای سطح رفاه و توسعه استان‌ها تردیدی نیست اما در پایان لازم است تصمیم‌گیران از یک نکته که در این طرح نیز مورد تأکید قرار گرفته، آگاه باشند. فرض مستتری که در این طرح وجود دارد آن است که تخصیص منابع بانکی هر استان به همان استان، ضرورتاً باعث توسعه استان می‌شود. باید تأکید کرد که بر مبنای داده‌های کمی و مطالعات اقتصادسنجی صورت گرفته، این فرض، قابل تأیید نیست. به بیانی دیگر توسعه استانی در کشور ما با سیاست‌های پولی، همبستگی معنی‌داری ندارد بلکه این سیاست‌های مالی و بودجه‌ای دولت است که در این عرصه تعیین‌کننده است. لذا حتی با فرض تصویب و اجرای این طرح، نمی‌توان در خصوص تحقق چنین مطلوبی، انتظار جدی داشت.

اما کلام پایانی آن که طرح‌ها یا لوایحی از این دست که ماهیت چندساحتی دارند، موضوعاتی بشدت پیچیده محسوب می‌شوند که در نتیجه اجرای آنها، علاوه بر نتایج (output) از پیش تعریف شده (و البته محتمل)، پیامدها (outcomes) و تأثیرات (impacts) ناخواسته و زنجیره‌ای و سیستمی (عموماً قطعی) نیز رخ می‌دهد و این امر یک بار دیگر ضرورت تدوین پیوست‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی را برای طرح‌ها یا لوایح، بیش از پیش گوشزد می‌کند. در چنین شرایطی است که می‌توان انتظار داشت که نمایندگان محترم مجلس، با علم به مجموعه نتایج، پیامدها و تأثیرات مورد انتظار، تصمیمات بهینه‌ای را اتخاذ کنند.

> نقاط ضعف و قوت برشمرده شده برای طرح انتقال دفاتر مرکزی شرکت‌های بزرگ به استان‌های محل اصلی فعالیت، یک بار دیگر ضرورت تدوین پیوست‌های سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی را برای طرح‌ها یا لوایح، بیش از پیش گوشزد می‌کند

برگزیدگان جشنواره بین‌المللی تئاتر کوتاه کیش معرفی شدند

بنگاه

در مراسم اختتامیه ششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کوتاه کیش، برگزیدگان بخش‌های مختلف این رویداد هنری در رشته‌های بازیگری، کارگردانی، متن و طرح، فضاسازی و عکاسی معرفی و تجلیل شدند.

آیین اختتامیه ششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کوتاه کیش با حضور معاون گردشگری سازمان منطقه آزاد کیش، هنرمندان، داوران، علاقه‌مندان به تئاتر و جمعی از مدیران سازمان و مسئولان محلی برگزار شد و برگزیدگان این جشنواره در بخش‌های مختلف معرفی شدند. در بخش بازیگری زن، تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی به دیانا فتاحی برای نمایش «زار» و نازنین زمانی برای نمایش «ذبح مقدس» اهدا شد. همچنین دراین بخش لوح تقدیر و جایزه نقدی بدون اولویت به فرنوش نیک‌اندیش برای نمایش «بلیت یک‌طرفه»، فاطمه کاظمی برای نمایش «یک هزار و نهصد و چهل و پنج» و مرضیه مقیمی برای نمایش «رودم به میدان می‌رود» اختصاص یافت. در بخش بازیگری مرد نیز تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی به شاهین سلطانی برای نمایش «غراب شیطان» و لوح تقدیر و جایزه نقدی به خسرو امامی برای نمایش «رودم به میدان می‌رود» تعلق گرفت. در بخش کارگردانی، لوح تقدیر و جایزه نقدی به بهرام برخورداری برای نمایش «یک هزار و نهصد و چهل و پنج» اعطا شد و تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی به نازنین زمانی برای نمایش «ذبح مقدس» اختصاص یافت.

در بخش فضاسازی، سمیرا گودرزی برای نمایش «زار» موفق به دریافت لوح تقدیر و جایزه نقدی شد و تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی به نیایش حسینی برای نمایش «تر» تعلق گرفت. در بخش متن و طرح نیز لوح تقدیر و جایزه نقدی بدون اولویت به حجت رحیمی برای نمایش «رودم به میدان می‌رود» و اشمیل نظیر از پاکستان برای نمایش «تریک» اهدا شد و تندیس جشنواره، دیپلم افتخار و جایزه نقدی به مجتبی محمدی برای نمایش «مرثیه‌ای برای کارت‌های سبز» رسید. در بخش عکاسی، تندیس عکاسی با موبایل به ابراهیم فرهادنژاد و لوح تقدیر این بخش به هدی رئوف اهدا شد. همچنین تندیس عکاسی با دوربین به هومن حیدری و لوح تقدیر به وجیهه شکاری تعلق گرفت.

این رویداد هنری با هدف توسعه تئاتر کوتاه، معرفی استعدادهای نو و ایجاد فرصت برای تبادل تجربه میان هنرمندان در جزیره کیش برگزار شد.